EYYÛB

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Bu kitaplardaki resimlerde peygamberlerin yüzlerini göremezsiniz.
Çünkü Müslümanlar peygamberlere olan saygılarından dolayı
onların resimlerini yapmazlar.

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI: 1274/5
Çocuk Kitapları: 301/5

Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Koordinasyon
Yunus Akkaya

Eser İnceleme
Hale Şahin
Elif Erdem

Editör
Zeynep Ulviye Özkan

Baskı Takip
İsmail Derin

Baskı
Salmat Basım Yayıncılık
0312 341 10 24

2. Baskı, Ankara, 2017

2017-06-Y-0003-1274
ISBN 978-975-19-6610-0
Sertifika No: 12931

Eser İnceleme Komisyonu Kararı
12.03.2015/39

İletişim
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Basılı Yayınlar Daire Başkanlığı
Tel: (0 312) 295 72 93 - 94 Faks: (0312) 284 72 88
e-posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

Dağıtım ve Satış
Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü
Tel: (0 312) 295 71 53 - 295 71 56 Faks: (0 312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

EYYÛB

PEYGAMBER'İN HİKÂYESİ

Özkan Öze

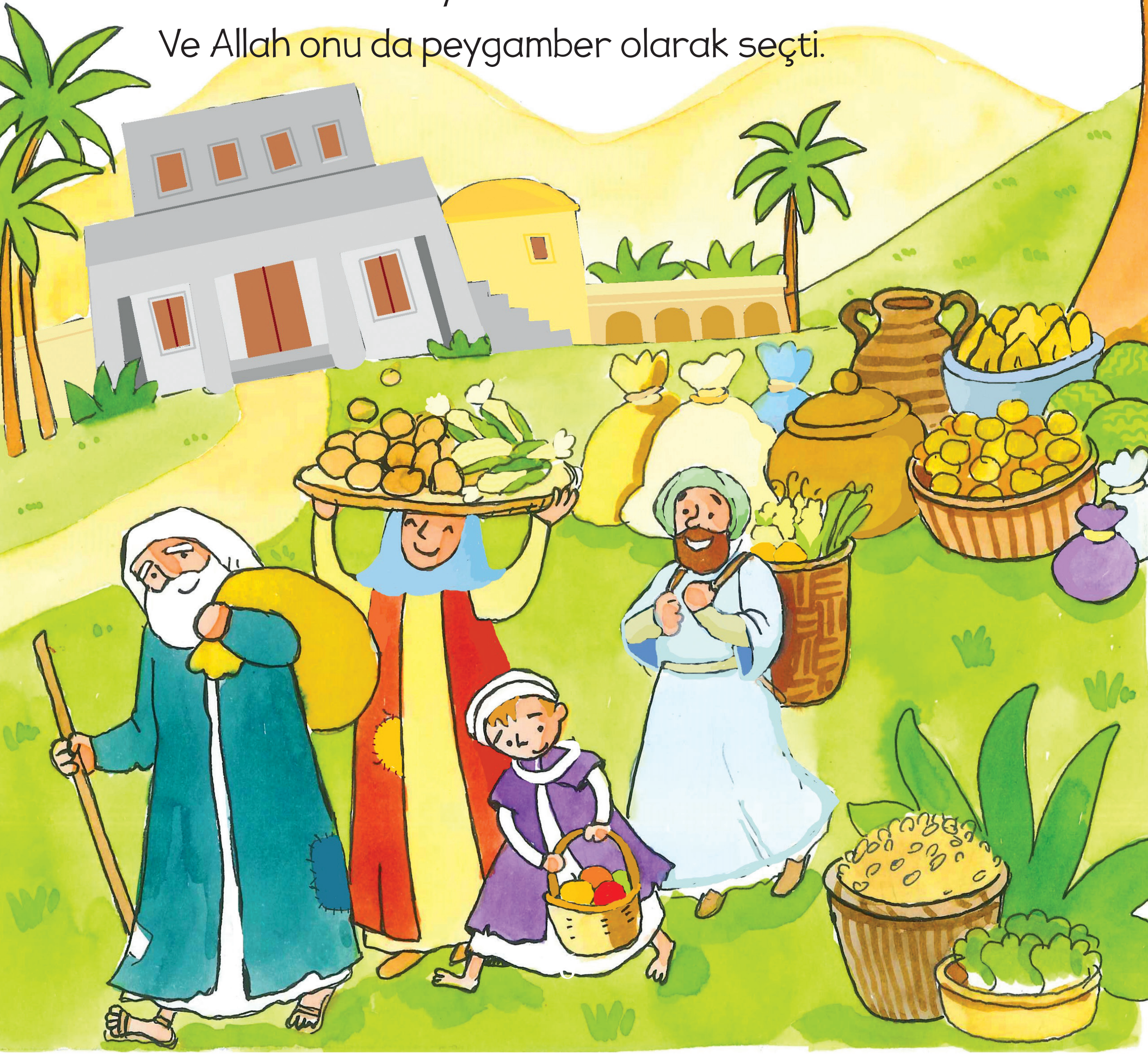
Resimleyen: Sevgi İçigen

Bugünkü Suriye toprakları üzerinde,
uzun zaman önce, güzel bir şehir vardı.
Toprağı bereketli, havası temiz
ve suyu lezzetliydi.
Eyyûb, bu güzel şehrin en zengin adamıydı.

Vadileri dolduran koyun sürüleri,
ekinleri toplamakla bitmeyen bağ ve bahçeleri,
her biri birbirinden güzel, sağlıklı çocukları vardı.
Ve iyi kalpli bir karısı, mutlu bir yuvası...
Eyyûb, tıpkı atası İbrahim Peygamber gibi
cömert bir kimseydi.
Ve Allah onu da peygamber olarak seçti.

Açları doyurur, çıplakları giydirir,
ihtiyaç sahiplerini gözetirdi.
Ve o çok şükreden bir kuldu.
Sahip olduğu bunca zenginlik için,
gece gündüz sadece Allah'a teşekkür ederdi.
O teşekkür ettikçe Allah daha çok verir,
Allah verdikçe, Eyyûb Peygamber,
daha çok teşekkür ederdi.

Eyyûb Peygamber'in böyle iyi bir kul olması,
bazılarının gözüne batmaya başladı.
"Canım biz de o kadar zengin olsak,
biz de sabah akşam Allah'a teşekkür ederiz.
Ve fakire yardım ederiz." diyorlardı...
Acaba gerçekten öyle miydi?

Acaba Eyyûb Peygamber,
fakir bir kimse olsaydı eğer,
Rabbine böyle teşekkür eden bir kul olmaz mıydı?
Allah, meleklere ve insanlara onun
nasıl bir kul olduğunu göstermeyi diledi.

Ve onun vadileri dolduran hayvanlarına
beklenmedik bir hastalık geldi.
Kuzular, inekler, atlar ve develer hepsi öldü...
Ama Eyyûb sabreden bir kul oldu.
“Allah verdi, Allah aldı” dedi.
Sonra uçsuz bucaksız tarlalar,
bağlar bahçeler sararıp soldu.
Ama Eyyûb Peygamber sabreden bir kul oldu.
Ailesi, çok fakir düştü.
Bir gün evleri yıkıldı.

Eyyûb Peygamber'in bütün çocukları öldü.
Eyyûb ağladı. Hem de çok ağladı.
Ama sabreden bir kul olmaya devam etti.
"Allah verdi, Allah aldı" dedi...
Bir zaman sonra Allah Eyyûb Peygamber'e
bir hastalık verdi. Hastalık çok şiddetliydi.

Eyyûb Peygamber'in etrafında
hanımından başka kimse kalmadı.
Herkes onu terk etti.
Yıllar böyle acı ve sıkıntı ile gelip geçti.
O tam bir sabır kahramanıydı.
Asla şikayet etmiyordu.

Şeytan, onun bu haline çok sinir oluyordu.
Bir şeyler yapmalı ve Eyyûb'u, Allah'ı anmaktan,
ve O'na şükretmekten vazgeçirmeliydi.
Ama onu asla kandıramıyordu.

Öyleyse hanımını kandırmaya çalışmalıydı.
Ve bir adam kılığına bürünerek
onun karşısına çıktı.
“Bana bak kızım!” dedi.
“Kocana söyle artık, Allah’ı anmaktan vazgeçsin.
Çünkü o ‘Allah!’ dedikçe, sıkıntıları daha da artıyor.

Eğer Allah'a yalvarıp yakarmayı bırakırsa, Allah da onu bırakır. Hastalığı iyi olur."
Eyyûb'un hanımı aslında ona pek inanmadı ama yine de bunları gidip Eyyûb'a söyledi.

Eyyûb Peygamber çok kızdı.
İlk defa hanımına bu kadar kızıyordu.
“Bunlar şeytanın sözleridir!” dedi.
Ve artık yalnız kalmak istediğini söyledi...
Hanımı onu yalnız bırakıp gitti...
Günler böyle geçip gidiyordu.

Eyyûb sabır içinde Allah'ı anmaktan
asla vazgeçmiyordu.
Ve sadece O'ndan yardım diliyordu.
Bir gün Allah, Eyyûb Peygamber'e,
"Ayağını yere vur!" diye emretti.
Eyyûb Peygamber, ayağını yere vurdu.

Yerden berrak, serin ve
şifalı bir su çıktı.
Eyyûb bu sudan içti ve yıkandı.

Ne kadar hastalığı varsa, hepsi bir anda geçti.
Bütün yaraları iyileşti.
Bu Allah'ın bir mucizesiydi.
Allah Eyyûb Peygamber'e şifa vermişti.

Eyyûb Peygamber'in hanımı,
kocasını merak edip yanına döndü.
Ama onu yatağında göremedi.
Sağa sola bakınınca, kocasını eski halinden bile
daha sağlıklı olarak karşısında buldu.
Bu büyük bir mucizeydi.

Eyyûb Peygamber, sağlığı ile birlikte
eski zengin günlerine de kavuştu.
Allah ona yeniden bereketli bir zenginlik verdi.
Çift çift atlar, sütü bol inekler ve develer...
Geniş ve uzun tarlalar,
yemişli meyve ağaçları ile dolu bahçeler...
Ve Allah ona uzun bir ömür de verdi.

Yeniden, sağlıklı ve iyi tertemiz çocukları oldu.
İnsanlar arasında, sözü dinlenen
ulu bir peygamber olarak yaşadı.
"O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi."

İşte bu da sabır kahramanı
Eyyûb Peygamber'in hikâyesidir.
Ve ne güzel ne ibretli bir hikâyedir...